

De voorzitter spreekt

Najaar 2019. Ik mag de voorzitter zijn van de jazz versie van het Prinses Christina Concours (PCC). Een erebaan en een ontroerende gebeurtenis. Jonge, soms piepjonge, musici spelen vol overgave hun versie van jazz. Soms vanuit een ontwapenend onschuldig en spontaan startpunt. Vaak vanuit een sterke educatieve omgeving en daardoor al met kennis van en gevoel voor de traditie. Ik geniet ervan, telkens weer. Het prikkelt mijn wat kritische houding ten opzichte van lieden die denken, of erger nog, die denken te weten, dat jonge mensen niks met jazz hebben. Wat een, veelal overbetaalde, idioten. #wiedeschoenpast.

Maar goed, terug naar het PCC. Ik zit in het Bimhuis bij de finale en tal van bijzondere optredens passeren de revue. Het mooie van het PCC is dat er meer

prijzen zijn dan deelnemers. Dat zit zo. Het prijzenpakket bestaat uit 'inhoud'. Niet zomaar een, twee of drie. Nee, je kunt een budget voor een cd-opname winnen, een studiereis, een masterclass, een radio-optreden, concertkaarten, noem maar op. De jury bepaalt wie welke prijs krijgt. Zinnige prijzen op maat dus, wat een goed idee. Met al deze fijne informatie in mijn hoofd en op papier probeer ik mijn voorzitterschap zo goed en rustig mogelijk vorm te geven. Maar toen viel ik van mijn stoel. Met collega musici betreedt een jongeman uit Limburg het podium. Hij speelt contrabas. En hij zingt. Hij begint en mijn adem stokt. Wat zie en hoor ik? Wie is dit? Wat gebeurt hier? Op adem komend kom ik tot de conclusie dat ik een volstrekt oorspronkelijke artiest zie, maar ook een die mij sterk aan de grote Jeff Buckley

doet denken. Hij heet Peter Willems en wint een studiereis naar New York. Tijdens de nazit spreek ik hem aan en vraag of hij Jeff Buckley kent. Hij zegt ja. Ik vertel dat de ontdekker van Buckley, tevens de componist van zijn megasuccessen, een goede vriend van me is, Gary Lucas. Ook die kent hij. Ik vertel dat Gary over een paar weken bij mij in *Co Live!* in restaurant Nick Vollebregt speelt en dat ik een ontmoeting kan regelen.

Het openbaar vervoer brengt Peter naar Laren en hij en Gary ontmoeten elkaar. Dan gaat het snel. Peter maakt zijn studiereis naar New York. Ze lunchen en jammen daar samen. Gary komt naar Nederland voor een festival, ze boeken een studio en maken verbluffende opnamen die door het onvolprezen Zennez Records een weg naar het grote publiek vindt. Een bassist/vocalist/componist uit Limburg, aan het begin van een vrijwel zeker imposante loopbaan, samen met een legendarische musicus en componist uit New York: alle nu zo populaire parameters als leeftijd, achtergrond en noem maar op, vervagen als sneeuw voor de zon. Mooie muziek floreert en inspireert. Ook al heb ik haar maar een keer ontmoet, ik weet het zeker: dit bedoelde de prinses toen ze het concours omarmde.

Co de Kloet is muziekproducer, presentator van Co Live! en werkt bij het Conservatorium van Amsterdam. Op deze plek belicht hij de Nederlandse jazzwereld.